

ת"פ 44210/04/17 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר דריבין

בית משפט השלום בפתח תקווה

18 יולי 2017

ת"פ 44210-04-17 מדינת ישראל נ' דריבין(עציר)

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
אלכסנדר דריבין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ענבוסי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של גניבת אופניים וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן עולה כי ב-11.4.17 הגיע הנאשם יחד עם אחר לבית אבות ברחוב מונטיפיורי בפ"ת.

הנאשם נכנס למקום ונטל אופניים חשמליים השייכים למנהל בית האבות ושוויים כ-4,000 ₪.

הנאשם נסע מהמקום כשהוא רכוב על האופניים.

מעובדות האישום השני עולה כי ב-4.4.17 נכנס הנאשם לסניף "סופר פארם" ברחוב רוטשילד בפ"ת.

בנסיבות אלה לקח הנאשם בקבוק בושם והכניסו למעילו. עובדת החנות שהבחינה בכך ביקשה מהנאשם להחזיר את הבקבוק למדף, והנאשם החזירו. מיד לאחר מכן לקח הנאשם 3 בקבוקי בושם ששוויים כ-690 ₪ ונמלט מהחנות כשהבקבוקים ברשותו.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון ההרשעות של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם 14 הרשעות בין השנים 2002-2016 בעבירות רכוש, אלימות וסמים.

הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות שהוטלו עליו בגין עבירות אלה.

ביום 23.6.16, במסגרת ת"פ (שלום פ"ת) 54051-05-16, נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בארבע עבירות רכוש, לרבות גניבה, נסיון גניבה וגניבת אופניים. בית המשפט אף הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירות רכוש.

עמוד 1

המע"ת הינו חב הפעלה.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, יליד 1980, עלה לארץ בשנת 1998 וצבר מאז 14 הרשעות קודמות ב-30 תיקים מצורפים, כאשר עד כה ריצה 83 חודשי מאסר במצטבר, ולא נראה שענישה כלשהי מהווה גורם מרתיע עבורו.

נטען כי גם בתיק האחרון בו נשפט ביום 23.6.16, הופעל מאסר מותנה שעמד כנגדו והוא נשפט ל-10 חודשים שכללו את הפעלת התנאי, זאת כאשר ביולי 2015 נשפט ל-10 חודשי מאסר, השתחרר בינואר 2016 ושב וביצע שוב עבירות ללא חשש, על אף המאסר המותנה שהוטל עליו.

נטען כי אף בענייניו הנאשם שב לבצע עבירות מיד לאחר שחרורו ממאסר.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בנאשם שהינו עבריין רצידיביסט, החוזר ומבצע עבירות.

ב"כ המאשימה התייחסה לתעוזתו של הנאשם אשר ביצע את העבירות נשוא כתב האישום בשעות היום, ובאישום השני המשיך לבצע את העבירות אף לאחר שנתפס פעם אחת.

נטען כי מדובר בנאשם שנשקפת ממנו מסוכנות רבה ויש להרחיקו מהציבור, שכן גם עונשי מאסר ממושכים אינם מהווים גורם מרתיע עבורו, זאת ככל הנראה על רקע התמכרויות.

נטען כי הנאשם לא עבר שום הליך טיפולי וכי הינו עצור עד תום ההליכים, לאחר ששוחרר בהפקדה כספית בסך 10,000 ₪, בה לא עמד.

ב"כ המאשימה טענה כי אמנם מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר של מספר חודשים בפועל, אך במקרה זה יש מקום לחרוג מן המתחם לחומרה, לאור התנהלות הנאשם הפוגע ברכוש הציבור בצורה בוטה פעם אחר פעם אחר פעם.

נטען כי השווי של האופניים והבשמים שנגנבו מגיע לכ-5,000 ₪ והרכוש הגנוב לא הוחזר, שכן ככל הנראה נמכר לצורך מימון סמים.

נטען כי הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו ויש להתחשב בכך לחומרה.

לאור האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר על תנאי בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה עונש ראוי שלא יפחת מ-14 חודשים לצד מאסר על תנאי מרתיע.

נטען כי אם יושת עליו עונש משמעותי יוכל הנאשם להשתלב בהליך טיפולי בכלא, על אף שבמאסרו הקודם בחר שלא לעשות זאת.

ב"כ הנאשם טען כי גישתה של המאשימה כלפי הנאשם הינה גישה נקמנית, למרות שכבר נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין שאין מקום לנקיטה בגישה שכזו בעת העמדת עוברי עבירות לדין, ובכל תיק ותיק יש לעשות את האיזונים הראויים.

נטען כי אף ב"כ המאשימה סבורה שהנאשם מבצע את העבירות בעקבות שימוש בסמים, ולכן היה מקום להעבירו לבית משפט קהילתי בו יקבל את הטיפול לו הוא זקוק.

נטען כי המאשימה אינה מסכימה לכך ועותרת פעם אחר פעם להכניס את הנאשם לכלא, ובמצב זה, בהעדר הסכמתה, לא ניתן להעבירו למסגרת טיפולית, כאמור.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו בחור בן 37, ועברו הפלילי כולל בעיקר עבירות רכוש קלות, כנראה על רקע שימוש בסמים.

נטען כי לנאשם יש משפחה ברוסיה וכי סבו והוריו הינם אנשים משכילים, אך בארץ אין לו אף אחד ומדובר במצב קשה עבורו, עד כדי כך שלא נמצא מי שיחתום על ערבות צד ג' עבורו.

נטען כי הגניבות נועדו לממן קניית מזון, מאחר שהנאשם לא הצליח למצוא עבודה.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם בעבירות גניבה מתחיל במאסר על תנאי.

נטען כי הפעלת המאסר על תנאי הממושך בן ה-6 חודשים יש בו כדי להכביד על הנאשם.

בנסיבות אלה, ולאור העבודה שהנאשם הודה וחסך מזמנו היקר של בית משפט, עתר ב"כ הנאשם כי אם יוטל עונש מאסר בפועל על הנאשם, כי אז יופעל המאסר המותנה בחופף.

נטען כי המאשימה לא יודעת אלו בקבוקי בושם נגנבו, ולמרות זאת הנאשם הודה בביצוע העבירות.

בסיכום, עתר ב"כ הנאשם, לאור נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, כי בית משפט יסתפק בתקופת המאסר המותנה.

דין

הערכים הנפגעים מביצוע העבירות הינם רכוש המתלוננים ותחושת הבטחון האישי של הציבור.

במקרה דנן, רמת הפגיעה לגבי גניבת בקבוקי הבושם הינה נמוכה, ולגבי האופניים החשמליים של המתלונן - בינונית.

מתחם העונש הראוי מתחיל ממאסר על תנאי בצירוף רכיבים ועד מאסר בפועל של מספר חודשים, וכן רכיבים נלווים.

על אף עברו המכביד של הנאשם והיותו רצידיביסט בתחום עבירות הרכוש, יש לתת את הדעת למידתיות והלימה בין העונש המוטל לבין העבירות שבוצעו. בכל מקרה, אין לחרוג לחומרא מהמתחם לצורך הרתעה אישית, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין.

אני מתחשבת לקולא בכך שאין לנאשם משפחה בארץ והוא ערירי, כך שלא יזכה לביקורי משפחה בתקופת מאסרו. כמו

כן שקלתי לקולא את נטילת האחריות וחסכון הזמן הציבורי.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המע"ת של ששה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 54051-05-16.

אני גוזרת על הנאשם ששה חודשי מאסר בפועל.

העונשים ירוצו בחופף ובמצטבר בהתאמה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

ששה חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה כנגד הרכוש למעט סעיף 413.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017, במעמד הצדדים.